

Fig. 3B stelt een algemeen voorkomende eikengal voor van een wesp, goed gevleugeld van mannelijk en vrouwelijk geslacht, welke in Juli de gal verlaat, nadat deze gepaard hebben, kruipen ze in den grond en steken hun ei in de wortel fig. 13, en veroorzaken hier een geelachtig, door aarde welke zich er aan hecht, zwarte gal, die in de eerste herfst een groote van een erwt kan bereiken en het volgend jaar verder groeit, om in het laatst van het jaar, December, soms Januari en later, het aanzien te geven aan een ongeveugelde, uitsluitend in het vrouwelijk geslacht, voorkomende wesp, *Bior. aptera* Fabr. die nu langs den eik naar boven klimt en zijn eieren in de knop legt; hierdoor ontstaat dan de gal fig. 3A. En zoo zijn er tal van andere voorbeelden. Ook bij de bladluizen vindt men deze cyclische voortplanting; hier zijn de zomergeneraties veelal uitsluitend vrouwelijk en vivipaar, van *Chermes viridis* is nog bekend, dat eenige generaties op lork, *Larix decidua* Mill. overgaan, terwijl de andere plant is de gewone spar, *Picea excelsa* L.

Hieruit kan men zien, hoe uiterst moeilijk het onderzoek van deze dieren is.

En hiermede is mijn opstel over gallen en hunne bewoners afgelopen en kom ik alleen nog maar met het verzoek tot verschillende personen, welke zich niet zoozeer bezighouden met de galstudie, mij hunne vondsten te willen oversturen; vooral zou ik zeer gaarne ontvangen exemplaren van de gallen op *Hieracium*-soorten en op roos.

W. M. DOCTERS VAN LEEUWEN,
Bussum, Nassaupark 5. *phil. nat. stud.*

EEN NIEUWE PLANT.

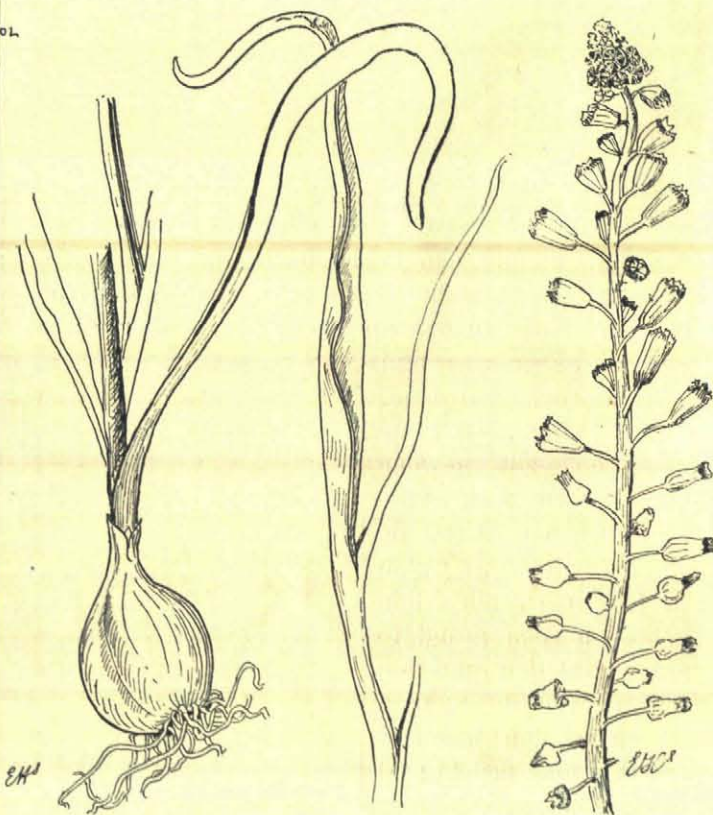
Muscari tubiflorum.

Uit Valkenburg zond ons mej. Hans Westerdijk, te Amsterdam, een volledige bloeiende plant, waarnaar nevenstaande teekening is gemaakt, door haar omstreeks half Juni gevonden tusschen Oud-Valkenburg en Ingber, met nog vier andere exemplaren. Deze plant blijkt nieuw te zijn voor onze flora, het is een druifjes-hyacynth met buisvormige bloemen, dof purper en geelwit gekleurd; de plant is hooger dan de gewone bij ons gekweekte soorten, maar minder fraai in kleur en vorm. De wetenschappelijke naam is *Muscari tubiflorum* Stev. (Synoniem *M. tenuiflorum* Tausch).

De vindplaats komt, wat de grondsoort betreft, veel overeen met die van de Deutsche groeiplaatsen. De nieuwe *Muscari* komt namelijk voor op boschrijke hellingen van kalkheuvels in Thüringen bij Eckartsberge, en bij Könnern langs den linker Saal-oever, verder in Anhalt bij Hecklingen.

Ook in Duitschland is deze aanwinst voor onze Flora zeer zeldzaam.

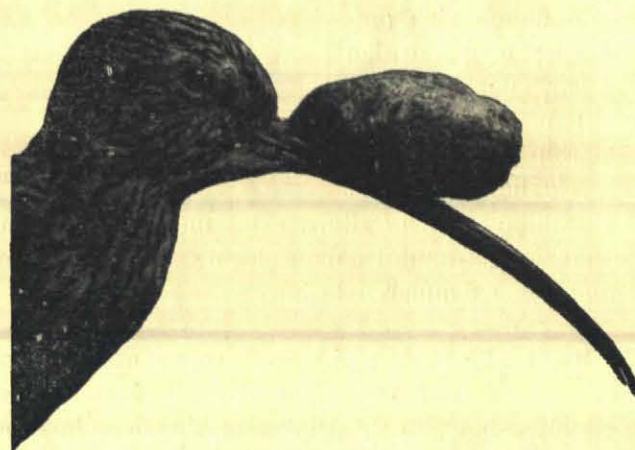
Het eerste exemplaar staat thans frisch en wel

Een nieuwe plant voor de Nederlandsche Flora.
(*Muscari tubiflorum* Stev.)

in den tuin van den heer Kok Ankersmit, een ander is al geteekend voor de Flora Batava, voor 't Herbarium der N. B. V. opgezonden.

De heer Koning, die bij de vondst tegenwoordig was, stelde den heer Dr. Vuyck in de gelegenheid de afbeelding te maken.

De zonderlinge Wulp. (Zie text op blz. 100).